

Sledujete reláciu
Medzi Majstrom a žiakmi –
„Vďačnost líšky“
Prednáška Najvyššej
Majsterky Ching Hai,
Francúzsko,
2. január 2009
Toľko požehnaných odmien!
Áno.
Veľmi milujeme Majsterku.
Odkiaľ ste?
Povedzte mi.
Formosa (Taiwan).
Formosa (Taiwan)?
Formosa (Taiwan).
Ľudia z Formosy (Taiwanu)
zdvihnite ruky.
Vy všetci ste
z Formosy (Taiwanu)!
Čína
a Formosa (Taiwan)
teraz spolupracujú
a komunikujú dobre. Som
taká šťastná! Taká šťastná!
Takmer som vyskočila
radosťou!
Takíto by ľudia mali byť!
My sme všetci Číňania,
tak načo si robiť problémy?
Kto sa stará?
Ktokoľvek je kráľom,
je to v poriadku.
Svet je veľký,
každý môže byť kráľom.
Prečo bojovať kvôli
pozíciám či majetku?
Keď zomrieme,
nebudeme mať nič.
Vôbec nič.
Rozumieme my Číňania
tejto filozofii?
Áno? (Áno.)
Existuje v čínštine
na to príslovie?
Všetci ľudia
v rámci štyroch morí
sú bratia.
Dobre, existuje tiež
príslovie o
nestálej povahe bohatstva?

Neprinášame si ho
pri narodení.
Neberieme si ho so sebou,
keď zomierame.
Správne, správne!
Aj keď to všetci ľudia vedia,
stále zomierajú
za bohatstvom.
Je to také ťažké! Je to
také ťažké v tomto svete.
My to všetci vieme, ale
nedokážeme sa proste podľa
toho správať. Preto máme
toľko katastrof
a toľko konkurencie
kvôli sláve a bohatstvu.
Ale zdá sa, že svet sa stáva
lepším a lepším,
nie je to tak? (Áno.)
Cítite to tak?
Áno.
Tiež to tak cítim.
Ale je to príliš pomalé.
Nebolo by pekné, keby
to bolo rýchlejšie? (Áno.)
Áno. Rýchlejšie!
Ináč nemôžeme
zachrániť Zem.
Každý by sa mal rýchlo
stať vegetariánom.
Čo na tom nie je dobré?
Je to veľmi ľahké
byť vegetariánom, však?
Áno.
Všade je tak veľa zeleniny.
Stačí len nasiať pár semien
a o pár dní všetky vyklíčia!
Nedokážeme ich
všetky ani zjesť.
Prečo je teda nejaká potreba
zabíjať zvieratá?
Prečo ľudia nemôžu byť
vegetariáni?
Vysvetlil vám niekto, prečo?
Je to zvyk.
Zvyk?
Áno, zvyk.
Ak nikto nebude zabíjať
zvieratá, ľudia nebudú mať
takýto zvyk.

Keby ľudia nemohli
nikde nájsť mäso,
aj keď sú naň zvyknutí,
čo by mohli urobiť?
Keď ideme na odľahlé miesto
a nemôžeme nájsť to, čo
chceme, musíme jednoducho
jesť niečo iné, však?
Chýbalo by nám to jedlo
ale rýchlo by sme si zvykli
na iné jedlo, áno?
Rozumiem tomu,
ale toto je otázka
života a smrti!
Ako môžu stále hovoriť
o nejakých zvykoch?
Keď umrú,
už viac nebudú mať
tento zvyk.
Nie sme zvyknutí
ani na zomieranie,
pretože sme sa
neoboznámili so smrťou
počas nášho života.
Oni nebudú vedieť,
kam majú ísť, keď zomrú.
Preto vám hovorím,
že keď sa vrátite domov,
povedzte im, aby sa stali
vegetariánmi, dobre? (Áno.)
Je veľmi jednoduché
byť vegetariánom.
Iba nahraďte mäso
kúskom tofu!
Potom budú v poriadku.
My Číňania robíme
veľa tofu, však?
Existuje najmenej
50 druhov,
50 rôznych príchuťí.
Také chytré – je to umenie!
Ľudia vedia,
ako to vyrobiť,
a nie je to také jednoduché.
Vyrobiť obyčajné tofu
môže byť jednoduché
ale tie tofu s koreninami,
pečené
alebo lisované...
Tie nie je jednoduché

vyrobiť, nie jednoduché.
 Také chutné jedlo,
 je škoda ho nevyskúšať.
 Bolo by to také mrhanie!
 Ľudia by to mali vyskúšať.
 Keď sa vrátite, propagujte
 a predávajte veľa tofu.
 Počula som,
 že Cisár Qianlong tiež
 jedol tofu. Miloval tofu!
 Videla som to vo filme.
 Vo filme často chodil
 a hľadal na trhovisku
 puding z tofu.
 Samozrejme,
 zvyk môže byť faktorom,
 ale oni musia tiež
 vziať do úvahy
 život ohrozujúcu situáciu.
 Okrem toho, prečo by sme si
 mali užívať chuť na jazyku
 tak, že spôsobujeme bolesť
 iným? Za prvé, zvieratá trpia
 nezmernou bolesťou.
 Za druhé, ak jeme mäso,
 iní ľudia budú trpieť
 hladom, pretože
 my sme premrhali
 tak veľa zdrojov
 na chov zvierat.
 Vyrobiť jeden kúsok mäsa
 vyžaduje spotrebovať
 tak veľa zdrojov.
 Vyžaduje to toľko potravín
 na kŕmenie zvierat,
 aby ľudia mohli mať mäso.
 Preto mnoho ľudí nemá
 dostatok potravy na jedenie!
 Aj keď máme tento zvyk,
 musíme urobiť zmenu.
 Milujeme mnoho ľudí,
 milujeme mnoho vecí;
 ale to, čo milujeme
 a to, čo potrebujeme,
 nie je to isté.
 Pretože sme už povedali:
 „Nepriňášame si ho so sebou
 pri narodení, ani si ho
 neberieme so sebou,
 keď zomierame“, načo sa

otravovať s lakomosťou?
 Nezáleží na tom, koľko jeme,
 keď zomrieme,
 zožerú nás červy
 a zaberieme iba
 jeden štvorcový meter,
 ako sa hovorí,
 nanajvýš dva štvorcové metre
 v prípade tých vysokých.
 Boháči možno zaberú
 tri štvorcové metre,
 nie je v tom veľký rozdiel.
 Keď sa vrátite domov,
 povedzte ľuďom, aby boli
 vegetariánmi natoľko, ako
 len môžu. Toto je tiež
 spôsob, ako ochrániť krajinu.
 Toto je spôsob, ako ukázať
 lojalitu lídrom
 a tiež byť patriotom.
 Nehovoríme iba o tom
 byť cnostný!
 Všetci Číňania vedia,
 že by mali byť lojalní
 k svojim lídrom
 a byť patriotmi, áno?
 Ak chcete byť lojalní
 k svojim lídrom
 a byť patriotmi, potom
 by ste mali byť vegetariánmi.
 Ak by všetci ľudia
 boli vegetariánmi,
 kráľ by bol tiež požehnaný.
 Aj keby on sám nebol
 vegetariánom,
 so všetkými tými ľuďmi,
 čo sa stanú vegetariánmi,
 bude aj on požehnaný,
 pretože požehnanie
 pre krajinu
 je požehnaná odmena kráľa.
 Niekedy
 môžu aj požehnané odmeny
 kráľa prospieť krajine.
 Takže byť vegetariánom
 je spôsob, ako byť patriotom.
 Je to tiež prejav
 synovskej (dcérskej) úcty.
 Keďže my sme vegetariáni,
 nezabíjame zvieratá,

keď naši rodičia zomrú,
 aby sme robili obety
 na výročia ich úmrtia,
 a preto oni nebudú
 znížení do nižšieho Neba.
 Niekedy naši rodičia
 už vystúpili
 do vyššieho Neba,
 ale ak my zabíjame zvieratá,
 aby sme ich ponúkli
 ich duchom,
 oni budú potrestaní tiež!
 Budú trpieť následkami.
 Ak nie veľa, aspoň trochu.
 Záleží na tom, koľko zvierat
 je zabitých.
 Preto ak sme vegetariáni,
 sme úctiví
 voči svojim rodičom,
 a tiež sme patriotmi.
 Ak my všetci budeme
 vegetariánmi, celá krajina
 bude prosperujúca, pokojná
 a šťastná,
 bez katastrof, chorôb,
 utrpenia či hladu
 a všetci budú mať jedlo
 na jedenie.
 Krajina bude mať
 mier a šťastie –
 takže toto je čin
 patriotizmu. Je to pravda.
 Byť vegetariánom teda
 zahŕňa mnoho aspektov,
 ako je úcta k rodičom,
 lojalita a patriotizmus.
 Každý by sa rýchlo
 mal stať vegetariánom!
 Keďže je to úžasné,
 prečo s tým čakať?
 To je správne,
 všetky náboženstvá to učia.
 Iba vegetariánstvo môže
 priniesť požehnané odmeny.
 Ináč je všetko ostatné
 prechavé.
 Toto je príbeh
 o oslobodení líšky
 a o človeku, ktorý si zaslúžil
 veľmi dobré zásluhy,

takže predišiel
veľkej, veľkej katastrofe.
Existuje jeden druh stromov.
Tento druh stromov je asi
3 metre vysoký
a listy má ako ihličie.
Jeho kvet vyzerá
ako zvon obrátený nadol.
A ovocie je
ako čierna fazuľa,
veľká čierna fazuľa.
Hovorí sa, že tento druh
stromu, ak vypijete
výťažok z neho,
budete žiť
veľmi dlhý, dlhý čas.
Bol raz jeden mních,
budhistický mních,
jeho zjav bol veľmi,
veľmi hrubý,
nevyzeral dobre,
nevyzeral veľmi dobre.
A jeho duchovná prax
tiež nebola taká dobrá.
Volal sa Liao Kong.
„Liao Kong“ znamená,
že „rozumie prázdnote“.
Dúfajme!
Je to také meno.
On sa do počul,
že tento druh stromu
vám môže pomôcť
žiť dlhý, dlhý čas,
a tak to chcel vyskúšať,
aby zistil, či to je pravda
alebo nie.
Odrhol teda trochu
listov z toho stromu,
a nejaké ovocie
a hodil ich do studne s vodou.
A potom šiel von
a povedal vidiečanom –
takým, ktorí veciam
veľmi nerozumejú –
povedal im:
„Dobre, viete čo?
Každý, kto dokáže
zísť dole do studne
a ovoňať túto rastlinu
s názvom zlatá esencia,

bude žiť veľmi dlho.
Nebudete starí.
Budete žiť naveky.“
Medzi týmito vidiečanmi –
jednoduchými,
jednoduchými vidiečanmi –
bol človek, ktorého
budeme volať Tang Ah-Dan.
Jeho meno je také.
On tomu mníchovi uveril
a tak sa spustil dolu
do studne.
Ach môj Bože.
Keď zišiel dolu do studne,
mních tú studňu prikryl.
Chcel vyskúšať,
či tento druh rastliny
spôsobí, že budete žiť
naveky v každej situácii.
Našťastie nás vopred
varovali, že tento mních
bol veľmi zlý
a nepraktikoval veľmi dobre.
Nemal dobrý charakter,
nemal vlastnosti
skutočného mnícha.
A tak Tang Ah-Dan nevedel,
čo iného robiť,
a tak tam len sedel
a čakal na smrť.
A ako o tom premýšľal,
plakal, plakal
a preklíňal,
preklíňal toho mnícha:
„čo je to za krutého mnícha,
čo je to za nemilujúceho
nesúcitného
a hrozného mnícha“.
Preklíňal ho takto:
„Nosíš mníšske rúcho,
ale máš srdce diabla.“
Niečo také.
„Nebudeš mať nič dobrého
vo svojom živote.“
To hovoril –
preklíňal toho mnícha.
Samozrejme,
v tejto situácii
ho dokážete pochopiť,
nie? Áno, v poriadku.

Sedel tam až do súmraku
a potom zrazu mních odišiel
– bol preč.
A zrazu sa tam objavila líška,
ktorá prišla hore ku studni.
Tá líška prehovorila
ľudskou rečou.
Povedala tomu človeku
dole v studni:
„Neboj sa, neboj sa.
Som nesmrteľná líška,
ktorá praktikuje Zen
už veľmi dlhý čas.“
Existujú také líšky.
Áno, skutočne.
Preto by sme nemali
nikdy ubližovať zvieratám,
pretože nikdy neviete,
čo je čo.
Hovorila som vám,
aj zvieratá majú dušu
a rozumejú všetkému.
Môžu tiež praktikovať.
Nemusia možno byť
svätou osobou,
ktorá chodí a káže
a podobne,
ale môžu praktikovať,
aby sa vyslobodili
z Troch svetov
alebo aspoň aby prišli
do tretej úrovne.
Dokonca aj diví vtáci
a zvieratá vonku,
mnohé z nich sú
na vysokej úrovni.